

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion
Craiu Nicolae
Burduh Victor

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Chirica Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

CHIRICA Igor Xxxx, născut la
xx xxxxxx xxxx în s. Xxxxx, r-nul Xxxxxxxx,
domiciliat în mun. Xxxxxxx, str. Xxxxx Xxxxx
ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.12.2018 – 17.07.2019;
Instanța de apel: 04.10.2019 – 10.03.2020;
Instanța de recurs: 09.07.2020 – 18.08.2020.

Asupra recursurilor ordinare menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 iulie 2019, *cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală*, Chirica Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, *cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea*

substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, *prin cumulul parțial* al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepsei stabilite prin sentința respectivă și partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie 2019 de 6 luni, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 11 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului pe termen de probă de 3 (trei) ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul, fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că, Chirica Igor, la 23 octombrie 2018, aproximativ la orele 23.05, aflându-se în mun. Chișinău, pe str. Xxxxxxx x/x, intenționat, în mod ilegal, în scopuri personale și fără scop de înstrăinare, a păstrat la sine substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone) cu aspect de pulbere și de bulgări de culoare albă, ambalată într-un pachet de polimer incolor de tip zip-lock înfășurat cu bandă izolantă de culoare albastră, cu masa totală de 0,441 g., care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34//12/1-R-4930 din 06.11.2018, se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicinale incluse în Tabelul I din Hotărârea Guvernului 1088/05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, iar cantitatea lor constituie cantități mari.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Diana Vatavu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la închisoare pe un termen de 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea la pedeapsa stabilită, parțial pedeapsa neexecutată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie 2017 de 6 luni, cu stabilirea pedepsei definitive de 11 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și încasarea din contul inculpatului a sumei de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Apelanta a invocat că instanța de judecată, urma să dispună aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, fără aplicarea art. 90 Codul penal, deoarece inculpatul Chirica Igor înainte de executarea completă a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11.01.2017 a săvârșit o nouă infracțiune, neluând în calcul nici faptul că, prin scrisoarea din 06

februarie 2019, parvenită de la Biroul de Probațiune Ciocana s-a solicitat aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal la stabilirea pedepsei lui Chirica Igor.

Recurenta a opinat că, la stabilirea pedepsei instanța de judecată incorect s-a expus și asupra pedepsei complementare „cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate de producere, preparare, experimentare, extragere, prelucrare, transformarea, procurare, păstrare, expediere, transportare, distribuire a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani”, or, aceasta nu este prevăzută de sancțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, aplicând inculpatului o pedeapsă neprevăzută de sancțiunea articolului.

A mai indicat apelanta că, instanța de fond urma să dispună încasarea de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea constatării tehnico-științifice nr. 34/12/1-R4930 din 06.11.2018, în sumă totală de 1680 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, s-a admis apelul declarat, s-a casat sentința instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei inculpatului și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Chirica Igor s-a considerat vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din momentul reținerii.

De la Chirica Igor s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Colegiul a menționat că, la stabilirea pedepsei instanța de judecată incorect a aplicat acestuia pedeapsa complementară „*cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoage/or lor pe un termen de 5 ani*”, care nu este prevăzută de sancțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal.

De asemenea, s-a reținut că incorect au fost aplicate inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, având în vedere lipsa circumstanțelor atenuante și agravante cât și personalitatea acestuia.

Instanța de apel a notat că, potrivit certificatului eliberat de Biroul de Probațiune Chișinău din 17.02.2020, inculpatul Chirica Igor, condamnat de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana prin sentința nr. 1-395/2016 din 11.01.2017, în baza art. 220 alin. (2) lit. a) din Codul penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea

executării pedepsei pe un termen de 3 ani în baza art. 90 Cod penal, a fost exclus din evidență, în temeiul expirării termenului de probă la 26 ianuarie 2020.

Prin urmare, având în vedere faptul că, în principiu, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie 2017, în baza art. 220 alin. (2) lit. a) din Codul penal, *la momentul examinării cauzei prezente, pedeapsa a fost executată, Chirica Igor fiind exclus de la evidența Biroului de probațiune ca persoană care a executat pedeapsa, instanța de apel a conchis că prevederile art. 85 Cod penal nu mai pot fi aplicate.*

În continuare instanța de apel, făcând trimitere la prevederile art. 111 alin. (1), lit. d) Cod penal, a menționat că *Chirica Igor fiind condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 11.01.2017, în baza art. 220 alin. (2) lit. a) din Codul penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani, în termenul de probă această condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată, mai mult, la 26 ianuarie 2020 a expirat termenul de probă, ceea ce face imposibilă aplicarea pedepsei în conformitate cu art. 85 Cod penal.*

La stabilirea pedepsei în privința inculpatului Chirica Igor, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 16, 75 – 77 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, fiind stabilită circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, a conchis că reeducarea și corijarea inculpatului va fi posibilă prin aplicarea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de apel a notat că instanța de fond, eronat a dispus respingerea cererii acuzatorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, or, în virtutea prevederilor art. 142 alin. (1), 143 alin.(1), pct. 6), 227, 229 Cod de procedură penală, cât și a dispozițiilor alin. (3) art. 75 din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, având în vedere că drept probă ce confirmă vinovăția inculpatului Chirica Igor, servește raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4930 din 06.11.2018, pentru efectuarea căruia au fost suportate cheltuieli în sumă de 1680 lei, care urmează a fi încasate la bugetul de stat din contul inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului menționează că instanța de apel eronat a constatat că, la momentul examinării cauzei, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie 2017, în baza art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal fusese executată, Chirica Igor fiind exclus de la evidența Biroului de probațiune ca persoană care a executat pedeapsa, astfel prevederile art. 85 Cod penal nu mai pot fi aplicate, deoarece antecedentul penal fusese stins, conform prevederilor art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal.

Pedeapsa stabilită inculpatului Chirica Igor prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie 2017, la momentul comiterii infracțiunii - 23 octombrie 2018, nu era executată, dată la care acesta se afla în termen de probațiune potrivit sentinței sus-numite, aflându-se la evidența Biroului de Probațiune Ciocana, la caz fiind aplicabile prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal.

Or, legiuitorul a prevăzut că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei și nicidecum la momentul pronunțării deciziei.

În decizia instanței de apel lipsește motivarea soluției adoptate, precum că în privința inculpatului nu ar fi aplicabile prevederile art. 85 Cod penal, care prevede modul determinării termenului pedepsei definitive în cazul unui cumul de sentințe și care determina ca ambele instanțe să-i aplice inculpatului o pedeapsă ce depășește 3 ani privațiune de libertate.

5.2. La 12 iulie 2020, prin intermediul poștei electronice, avocatul Dumitru Marinescu a declarat recurs ordinar în numele inculpatului și invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

În motivarea recursului, acesta menționează că instanța de apel a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă prea aspră, fără a ține cont de faptul că inculpatul este o persoană *fără antecedente penale*, o persoană onestă, corectă și care se căiește de cele comise.

Totodată, a solicitat repunerea în termen, deoarece inculpatul a aflat despre decizia instanței de apel pronunțată public la 19 mai 2020, la data de 10 iulie 2020, când a fost reținut.

6. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că recursul avocatului Dumitru Marinescu în numele inculpatului, urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul procurorului, urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea procurorului, inculpatului și avocatului acestuia, Melinteanu Dorin, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 10 martie 2020, stabilindu-se data de 09 aprilie 2020, pentru pronunțarea deciziei motivate, care ulterior a fost amânată pentru data de 19 mai 2020, fapt despre care inculpatul Chirica Igor a fost înștiințat, dovada servind semnătura acestuia, aplicată pe avizul de recepție a citației (f.d. 184-187).

Potrivit materialelor dosarului, la data de 19 mai 2020, a fost pronunțată decizia motivată, aceasta fiind înmănată în aceeași zi inculpatului Chirica Igor, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată pe recipisa de primire a copieii deciziei motivate (f.d. 188, 203).

Deci, hotărârea atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 19 mai 2020, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 19 iunie 2020.

Totodată, potrivit extrasului din poșta electronică și a ștampilei aplicate pe acesta, recursul ordinar a fost depus prin intermediul poștei electronice la 12 iulie 2020 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 13 iulie 2020, adică peste termenul prevăzut de lege (f.d. 227 - 232).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut,

are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar de pe rol este declarat peste termen, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

În al doilea rând, cu referire la recursul declarat de procuror, Colegiul consideră că acesta este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei recurrate parțial, doar în latura pedepsei și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Erorile de drept pot fi considerate erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) ai aceleiași norme prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmite instanței de apel, sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost calificată corect, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost aplicate corect, și hotărârea adoptată trebuie să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi procesuale obligatorii, nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului de către instanța ierarhic inferioară.

Drept temeiuri pentru recurs procurorul a invocat art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În speță se atestă că, recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului însă critică hotărârea recurată sub aspectul individualizării greșite a pedepsei aplicate, iar motivele invocate Colegiul le consideră întemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de fond la examinarea cauzei, a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, după care constatând necesitatea aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, atât în partea descriptivă cât și în dispozitivul sentinței greșit face trimitere la sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie **2019**, prin care Chirica Igor ar fi fost condamnat la **6 luni** închisoare. Or, potrivit materialelor cauzei penale (f.d. 46, 49-51), Chirica Igor a fost condamnat anterior prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie **2017** la **3 ani închisoare**, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Instanța de fond, fără a ține cont de faptul că inculpatul Chirica Igor, fiind în termen de probă, a săvârșit o infracțiune intenționată, de prezența unei circumstanțe agravante, a considerat ca fiind oportună suspendarea executării pedepsei cu închisoarea aplicată acestuia, concluzii pe care Colegiul lărgit le apreciază ca fiind pripite și lipsite de suport legal.

Examinând apelul declarat de către acuzatorul de stat, instanța de apel corect a dispus **admiterea** acestuia, excluzând prevederile art. 90 Cod penal în privința

inculpatului, însă, la stabilirea termenului pedepsei, nu a respectat întocmai prevederile legale întru adoptarea unei soluții întemeiate în latura penală, pronunțând o hotărâre pripită prin care a dispus doar aplicarea pedepsei de 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, în privința acestuia.

Or, potrivit materialelor dosarului, la data comiterii infracțiunii 23 octombrie 2018, Chirica Igor se afla în termen de probă stabilit prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie 2017, astfel, antecedentul penal la acel moment, nu era stins.

Totodată, se reține că instanța de apel, făcând trimitere la prevederile art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, a conchis că „*inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie 2017, în baza art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani, iar în termenul de probă [...] suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată, mai mult, la 26.01.2020 a expirat termenul de probă, ceea ce face imposibilă aplicarea pedepsei în conformitate cu art. 85 Cod penal”.*

În acest sens, Colegiul apreciază ca fiind eronate concluziile instanței de apel și în dezacord cu normele de drept ce guvernează speța.

Or, conform prevederilor art. 85, 90 alin. (10) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, *dar înainte de executarea completă a pedepsei*, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință *partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară*. În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85.

Astfel, se reține că *la data comiterii infracțiunii – 23 octombrie 2018*, antecedentul penal al inculpatului Chirica Igor, nu era stins conform prevederilor art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, **executarea pedepsei** stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 11 ianuarie 2017, fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, inculpatul neexecutând efectiv pedeapsa stabilită.

La aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, instanțele de judecată, urmează a adăuga în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, *partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară*, și nicidecum a termenului de probă rămas.

Pe cale de consecință se reține că, instanța de apel, absolut nemotivat a conchis referitor la neaplicabilitatea prevederilor art. 85 Cod penal speței.

Hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În mare parte soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei* (cererea nr. 25236/02), hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o apreciere directă a circumstanțelor factologice prezentate de părți pe marginea speței deferite judecării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Având în vedere că, Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă în fapt, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față, ținând cont de viciile care afectează și sentința instanței de fond, echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

Prin urmare, rezultă că instanța de apel, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului, a comis eroarea de drept cuprinsă în prevederea art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, iar decizia urmează a fi casată în partea respectivă, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât asemenea erori nu pot fi corectate în instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de prevederile art. 225 Cod de procedură penală și practica CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Chirica Igor.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, în partea stabilirii pedepsei

inculpatului, în cauza penală privind-l pe Chirica Igor Xxxxxx și dispune rejudecarea cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei recurate, se mențin.

Chirica Igor Xxxxxx urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă a fost reținut în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020 și dacă în privința acestuia nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau dacă acesta nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată. pronunțată integral la 03 septembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Craiu Nicolae

Judecător

Burduh Victor